29/10/2019

Освећен живопис у храму Благовести у мојковачким Пољима

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је 27. октобра 2019. године, на празник Преподобне мати Параскеве – Свете Петке, свету архијерејску Литургију у храму Благовести Пресвете Богородице у Пољима код Мојковца.

Владика је, пре свете службе Божје, освештао живопис у храму Светих Благовести, рад Веселе Маџгаљ из Мојковца. Молитвено сабрање увеличало је рукопроизвођење чтеца Никодина Раденовића, лекара специјалисте из Берана, у чин ипођакона.

-Света Петка Параскева је је свој живот поживјела далеко од људи и славе овоземаљске, служећи Господу. Повукла се од овог свијета, подражавајући Светог Јована Крститеља, отишла у зајорданску пустињу, па, иако је живјела

таквим животом она је за тај свијет урадила много више, него они који бораве у њему. Молила се Богу за ближње своје, за људе, а Свети Божји угодници имају ту слободу да се моле Богу за цио свијет, за цио род Адамов, за цијело његово потомство, за живе и покојне, за оне који ће доћи касније. Служећи Господу, дотичу се божанске вјечности, а такви људи дотичу не само садашњост, него и прошлост и будућност, све се у њихово срце и у њихов ум сабира. Смјештајући у своје срце Бога живога, Творца неба и земље Господа Христа Спаситеља нашег, они у своје срце смјештају и цио овај свијет, а да би остварили тај највећи циљ морају да се удаље од земаљских брига и ситница, да дјелају дјело Божанско, да буду сарадници Божји, рекао је Његово Преосвештенство.

-Управо, таквим животом, од најраније младости, поживјела је Света Петка. О њеном земљском животу зна се мало, али, житије Свете Петке, после упокојења, пише се Божјом руком, јер њеним чудесима нема броја. У нашем роду она је веома позната, многи је славе као своју крсну славу. Цијели Бјелопавлићи је славе као своје крсно име, и други. Својатају је да је из њиховог рода и Срби, и Бугари, и Грци, али је најважније да она припада свима. Можда је тако Бог опредјелио, пошто смо се надгорњавали из чијег је рода Света Петка, да њене мошти почину код браће православних Румуна, у граду Јашију. Њене мошти су почивале и у Бугарској, Цариграду, Београду, гдје је освештан извор на Калемегдану, у црквици Свете Петке, а тај извор је чувотворан, беседио је Владика будимљанско-никшићки.

-Само Бог зна колико људи долази у град Јаши да се поклони моштима Свете Петке Параскеве, као код нашег Светог оца Василија Острошког. Безбројна јављања, нарочито, побожним женама у болестима и тешкоћама утјешила су хришћанке, а и многе друге. Она се јавља свима, не када ми то хоћемо, него кад је Божја воља. Таквом је славом овјенчао Господ ону Христову дјеву, која је презрела задовољства овог свијета, удаљила се од њега, да је она, заправо, најприсутнија у овом свијету. Видите колики је број људи слави само у нашем роду, колико је породица она спасила, извукла из најтежих неприлика, помогла им, казао је владика Јоаникије.

-Господ је и наш род обдарио светим и узвишеним плодовима, светитељима Божјим. Хвала Богу, из рода нашег је, већ, велики број светих од Светог Јована Владимира, преко Светог Саве и Симеона до Светог кнеза Лазара, Светог Василија Острошког, Преподобног Стефана Пиперског до најновијих светих, који су се јавили, у ове најтеже дане, на Косову и Метохији: Свети патријарх Пајсије Јањевац, овдје осликан, који је рукоположио Светог

Василија Острошког, са њим и Преподобномученик Григорије Пећки, који као монах није хтио да се потурчи на шта су га принуђавали Арнаути, Свети мученик Василије Пекар и Света Босиљка мученица, дјевојка из села Пасјане код Гњилана, коју су, такође, Арнаути хтјели потурчити, али она не хтје да се одрекне своје вјере. Радије је изабрала смрт за Христа и на узвишен начин посвједочила свету вјеру православну. Јуче смо били на обретењу њених светих моштију, али, њен гроб се поштовао цијело вријеме од њене мученичке смрти, нагласио је Преосвећени Епископ.

Владика је захвалио свима, посебно, надлежном свештенику Данилу Дамјановићу, Весели Маџгаљ и осталима, који су прилогом учествовали у живописању цркве, а затим подсетио на историјат древне светиње:

-Овдје је једно лијепо дјело извршено, осликана је црква Благовијести, која се налази између славних гора нашег рода Бјеласице, Синјајевине, недалеко од Дурмитора, поред ријеке Таре, недалеко од мјеста славне Мојковачке битке. Значајна светиња, која је сграђена у доба Немањића, па је била порушена, потом обновљена, послије ослобођења колашинских Поља. Данас је она украшена, имали смо прилику да освештамо нови живопис, који је урадила Весела Маџгаљ. Сјећамо се и њеног честитог оца, великог писца Драгише Маџгаља. Ове иконе, ове фреске су испуњене вјером, љубављу, молитвом и непосредношћу свете вјере православне да зраче чистотом и љепотом. Данас, по завршеном живопису, имамо пуноћу доживљаја у овом светом храму, јер тако поимамо да ниједан храм није завршен, иако се у њему може служити света служба Божја, док се не живопише. Данас је, у потпуности, обновљен храм Свете Благовијести у Мојковцу, закључио је Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

spc.rs